

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 61.

Solgte Session.

19de Møde.

Lørdagen den 27de October Kl. 12.

(Fortsat.)

Fsberning (fortf.): I det vi tage Forslaget fra denne Side, forekommer det mig, at Hovedspørgsmaalet, ifald vi indrømme en Bane, som i sin Realitet kun er en Klampenborgbane — thi den ærede Minister vil indrømme mig, at Helsingørs = Banen i dette Forslag er Idealet (Ministeren: Ja!), og at den reelle Stump kun vil føre til Klampenborg, for til billigt Kjøb at faae frisk Luft, hvilket ogsaa er noget Nyttigt, — maa være, at vi holde fast ved, at denne reelle Stump, som for at naae sit Ideal kan blive Statens Eiendom, er og bliver et virkelig forstandigt Udgangspunkt for en Stræben efter Idealet. Jeg siger nu, at Feilen ved dette Lovudkast er, at den Retning, som det opstiller, idet den forlader den sjællandske Jernbane og bugter sig til Klampenborg, ikke er saaledes betinget, at der nogenstinde bliver et godt Udgangspunkt for en Bane af en anden Veskaffenhed, for en Bane til Helsingør. Ja, jeg vil gaae meget videre, jeg vil sige, at jeg antager ikke engang, at den, seet fra Anlæggerens, den sjællandske Jernbanes Side, er heldig for en Bedrift til Klampenborg; endog bløt seet fra den Side, anseer jeg Retningen for ikke vel valgt, og saalidt vel valgt, at jeg ikke vil være villig til at indrømme Expropriation paa den Linie. Jeg holder for, at det ikke er rigtigt, at der er taget fejl. Jeg skal imidlertid sætte Expropria-

tionsbetragtningen tilside som et Spørgsmaal, der ligger fjernere, og derimod holdt fast ved, at vi ved den Bane, som vi under denne Bestingelse skulle indrømme, forudsæende muligt om 5 Aar at maatte overtage den for Statens Regning for at realisere det, som man stiller i Udsigt, Banen til Helsingør, maa sørge for, at den Veie, ad hvilken denne Bane søger ud fra den sjællandske Jernbanestation ved Rjøbenhavn med Bevægelse henimod Klampenborg, er en saadan, at den giver Indmunding for en forstandig Jernbane til Helsingør. Forslaget selv, eller rettere Motiverne til det, giver et Fingerpeg, en Erkjendelse af, at her er Noget, som ikke hænger rigtigt sammen; det er blevet nævnt her igaar, det er de 100,000 Rejsende, som Lyngby og dens Omegn skulle give. Med den Baneretning, som her er opstillet, er der imidlertid intet Menneske, som kan forstaae, hvorledes disse 100,000 Mennesker skulle komme til denne Bane. Men hvorfor er man kommen dertil? fordi man har en Fornemmelse af, at, naar man skal anlægge en Bane, hvis Ideal skal være en Bane til Helsingør, men som i sin Realitet skal gaae til Klampenborg, saa maa man bringe den til at bugte sig saaledes, at den naaer hen bag om Gjentofteveien med en Retning henimod Lyngby, om den end ikke kommer til selve Lyngby, hvorpaa den naaer sit Endepunkt ved Klampenborg. Nu vil man sige: dersom man gaaer den Veie, taber man en væsentlig Deel af det, som Klampenborg = Banen skal bethyde, nemlig at den langsad Veien paa disse flere Stationer, der ere opstillede, skal samle Personer til at befordres paa Banen; men jeg siger, at den hele